

strative koordinationskomité (ACC). Sovjetunionen mente, at man burde tilstræbe en bedre arbejdsfordeling imellem 2. udvalg og ECOSOC. Som forholdene var nu, udførte de to organer i vid udstrækning dobbeltarbejde. 2. udvalg burde ikke behandle sager, der ikke havde været forelagt ECOSOC, og rådet burde, når det refererede sager til generalforsamlingen, samtidig fremlægge anbefalinger om, hvorledes de burde løses.

Indlæggene vedrørte iøvrigt i hovedsagen de emner, der senere blev omfattet af de fremlagte resolutionsforslag og vil blive omtalt i forbindelse med redegørelsen for disse.

III. Resolutionerne.

1. Spørgsmålet om oprettelse af et internationalt korpset af frivillige.

Under ECOSOC's 49. samling blev det ved resolution 1539 (XLIX) vedtaget at fremlægge et resolutionsforslag for FN's 25. generalforsamling, ifølge hvilket det med virkning fra 1. januar 1971 besluttes at oprette et internationalt korpset af frivillige, og hvorefter generalsekretæren anmodes om at udpege UNDP's administrator som administrator af korpset og om i samråd med denne at udnævne en koordinator indenfor UNDP til at fremme og koordinere rekrutteringen og uddannelsen af de frivillige samt til at administrere disses virksomhed i samarbejde med vedkommende FN-organisationer og med organisationer, der på nationalt eller internationalt grundlag befatter sig med udsendelse af frivillige. Medlemslandene, ikke-guvernemente organisationer og individuelle personer opfordres til at bidrage til en særlig frivillig fond til støtte af de FN-frivilliges virksomhed. Generalsekretæren og UNDP's administrator anmodes om at fremlægge en fremskridtsrapport for 26. generalforsamling igennem UNDP's styrelsesråd og ECOSOC. Det fremhæves i forslaget, at frivillig-tjenesten vil kunne yde et væsentligt bidrag til udviklingslandenes udvikling forudsat, at tjenesten er vel planlagt, at de frivillige rekrutteres på så vidt et geografisk grundlag som muligt også omfattende udviklingslandene, at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed for arrangementet, at de frivillige har de fornødne faglige og personlige kvalifikationer, og at de

frivillige kun sendes til lande, der udtrykkeligt har anmodet herom.

Debatten i 2. udvalg fandt sted på grundlag af den samme sekretariatsrapport, som havde dannet udgangspunktet for drøftelserne i ECOSOC.

Resolutionsforslaget blev introduceret af Iran, der nævnte, at initiativet i sagen stammede fra shahen af Iran.

Flertallet af de forholdsvis få lande, der udtalte sig om resolutionsforslaget, gav udtryk for en velvillig, omend ikke entusiastisk indstilling til forslaget. Drøftelserne efterlod det indtryk, at de fleste udviklingslande prioriterer modtagelse af frivillige lavere end andre former for udviklingsbistand.

Sovjetunionen, der i ECOSOC havde taget stærkt afstand fra planerne, udtalte sig ikke i udvalget. Tjekkoslovakiet gav udtryk for en positiv holdning.

I det danske indlæg, (bilag 13) udtryktes der støtte til planerne om oprettelse af frivillig-korpset. Deres gennemførelse ville give unge fra udviklingslande og industrilande mulighed for at samarbejde til gavn for international forståelse og solidaritet. Det påpegedes, at en række praktiske problemer herunder spørgsmålet om principperne for rekruttering af de frivillige fortsat var uløste. Man imødeså detaljerede forslag fra UNDP's administrator vedrørende arrangementets virksomhed og administration til fremlæggelse under UNDP's styrelsesråds 11. samling i januar 1971. Afslutningsvis tilbød man at stille de nationale erfaringer om udsendelse af frivillige til rådighed for administratoren, ligesom man erklærede sig rede til at indlede forhandlinger om mulighederne for at placere et antal danske frivillige i FN-korpset.

Resolutionsforslaget blev vedtaget i 2. udvalg med 60 stemmer for, ingen imod, og 16 afståelser, herunder østlandene og nogle latinamerikanske lande. Resolutionen blev bekræftet i plenarforsamlingen den 7. december 1970 med 91 stemmer for, ingen imod, og 12 afståelser (Res. 2659 (XXV)).

2. Integration af økonomiske og sociale synspunkter i den nationale udviklingsplanlægning.

Sverige fremlagde på vegne af de nordiske lande, Canada, Holland, Østrig og nogle